

Nieuwe vondsten voor de Nederlandsche Coleopterenfauna XXXVI.

476bis. *Aleochara Milleri* KRAATZ. Ik ving een exemplaar in kompost, in den Haagschen Dierentuin, Octob. REITTER rekt deze soort, met *intricata* MANNH. (= *bipunctata* ER., non GRAV.) en *morion* GRAV., tot het sub-gen. *Baryodma* THOMS. Zij gelijkt zeer op *intricata*, doch onderscheidt zich, doordat de achterste tergiten van het achterlijf evenzoo dicht bestippeld als, bij *intricata* daarentegen iets minder dicht bestippeld zijn dan de voorsten; bovendien zijn de pooten donker gekleurd, bij *intricata* daarentegen roodgeel. Volgens REITTER is de roode vlek op de dekschilden klein, overdwars geplaatst en goed begrensd; bij *intricata* slecht begrensd en eenigszins takvormig op de schijf verlengd. GANGLBAUER zegt van *Milleri*: de dekschilden met rooden achterrand en naast den naad met eene, daarmee samenhangende, roode vlek, die zelden over het midden naar voren is uitgebreid. Bij ons exemplaar zijn de dekschilden nagenoeg geheel zwart, slechts met een onduidelijk, doorschijnend, roodachtig randje.

510bis. *Ocyusa picina* AUBÉ. Pater F. RÜSCHKAMP ving bij Valkenburg, Januari, een exemplaar, dat, met mijn dank, voor mijne collectie werd aangeboden.

530bis. *Phloeopora teres* GRAV. (Volgens REITTER = *corticalis* Er., *tenuis* Grav., *Scribae* Epp.) is bij GANGLBAUER synoniem met *corticalis* GRAV. (= *tenuis* GRAV.). Verbreid, doch tamelijk zeldzaam. Zie: zesde Lijst van soorten enz., in: Tijdschr. v. Entomol., Deel LII, 1909.

607bis. *Atheta picipes* THS. Bij Prinsenhage, Augustus, werd een ♀ door den heer P. VAN DER WIEL gevangen en welwillend voor mijne collectie bestemd.

609. *Atheta corvina* THS. (zie: 8e Lijst van soorten enz. in: Tijdschr. v. Entom. Deel LV, 1912). Sedert werd een exemplaar, door den heer G. VAN ROON, bij Denekamp, Juli, gevangen en, met mijn dank, voor mijne collectie bestemd.

865. *Cafius xantholoma* GRAV. Bij a. *variegatus* ERICHS. zijn de randen van het halsschild, het schildje, het achterlijf en de pooten bruinrood en de grauwe vlekken-strepen

op het achterlijf wisselen af met zwart behaarden; deze ab. schijnt wel op meer of minder onuitgekleurde exemplaren te duiden.

915. *Medon obsoletus* NORDM. (*obscorellus* ER). GANGLBAUER en REITTER beschouwen *obscorellus* als eene van *obsoletus* onderscheidene soort, welke zich aldus onderscheidt:

Pekzwart, mat zijdeglanzig; halsschild en dekschilden soms bruin; sprieten, tasters en pooten bruinrood; de middelste sprietleedjes, de kaaktasters en meestal ook de dijen en schenen bruinachtig. Kop iets smaller dan het halsschild, naar achteren ternauwernood verbreed. De keel evenzoo fijn bestippeld als het gedeelte buiten de keelnaden. Het 3^e sprietlid duidelijk langer dan het 2^e. Dekschilden ongeveer $\frac{1}{3}$ langer dan het halsschild. Bij ♂ het 6^e sterniet aan het uiteinde slechts uiterst zwak uitgerand. Verbreed en niet zeldzaam. Lengte 3–3 $\frac{1}{2}$ m.m. *obsoletus* NORDM. Over 't algemeen lichter bruin of roodbruin gekleurd; sprieten, tasters en pooten geheel roodgeel. Kop naar verhouding groter, naar achteren iets verbreed en nagenoeg even breed als het halsschild. De keel grof en verspreid bestippeld. Het 3^e sprietlid ternauwernood langer dan het 2^e. Dekschilden gewoonlijk korter dan bij *obsoletus*. Bij ♂ het 6^e sterniet aan het uiteinde smaller en tamelijk scherphoekig uitgerand. Lengte 3–bijna 3 $\frac{1}{2}$ m.m. Zeldzamer *obscorellus* ER.

1421. *Meligetus ovatus* St. (♀ *fuliginosus* ER). Volgens GANGLBAUER en REITTER is *fuliginosus* eene van *ovatus* onderscheidene soort. Beide onderscheiden zich aldus:

Kort en tamelijk breed gebouwd. Dekschilden aan den top rand tegen den naad schuins afgesneden. Zwart; dun, fijn, weinig opvallend behaard; de eerste sprietleedjes en de pooten bruinrood, de middel- en achterpooten pekbruin. Metasternum bij het ♂ met twee langwerpige bultjes. Lengte 1 $\frac{4}{5}$ –2 $\frac{3}{5}$ m.m.
 (*ovalis* THOMS) *ovatus* STRM. Smaller, langwerpig-ovaal; de schuins afgeknotte dekschilden naast den naad zeer duidelijk uitstekende. Metasternum bij het ♂ zonder bultje. Lengte 2–2 $\frac{2}{5}$ m.m. Zeldzamer . . (*ovatus* BRIS., non STRM.) *fuliginosus* ER.

1450. *Rhizophagus picipes* OLIV. (*politus* HELLW).

De als sp. pr. beschouwde *R. Brucki* REITT. is, volgens GANGLBAUER en REITTER, eene roestroode ab. van *picipes*.

1491. *Atomaria (Grobberia) fimetarii* HERBST.

Roodbruine en roodgele (onuitgekleurde) exemplaren werden onder den naam van *a. brunnea* GERH. en *flavescens* GERH. beschreven.

1540. *Dacne rufifrons* F. Eenkleurig roode (onuitgekleurde) exemplaren zijn *a. Reitteri* SCHILSKY (*flava* MARSH. pars).

1548. *Synchita juglandis* F. Onuitgekleurde exemplaren zijn *castanea* DALLA TORRE.

1565. *Coninomus nodifer* WESTW. Geheel roodbruine, maar hard geworden, exemplaren, die tegelijk met zwarte exemplaren voorkomen, beschrijft DELAHON als *a. rufescens*.

1567. *Enicmus transversus* OLIV. Volgens REITTER zijn bij het type de dekschilden lang-eivormig, glanzig, met krachtige stippellijnen, welke laatsten, van af het midden naar het uiteinde, veel fijner worden; de tusschenruimten van voren niet breeder dan de strepen. De *a. alutaceus* REITT. is iets groter, de dekschilden (evenals kop en halschild) mat, gesegrineerd, met fijnere stippellijnen, de tusschenruimten ook van voren breeder dan de strepen; met het type aangetroffen. Dat deze altijd groter zou zijn dan het type, betwijfel ik zeer; ik bezit typische exemplaren, die in grootte aanmerkelijk verschillen en zie ook overgangsvormen, van welke de door REITTER vermelden m. i. extremen zijn van deze soort; wellicht dezelfde veranderlijkheid als bij *E. minutus* L.

2278. *Anaspis subtestacea* STEPH. Exemplaren met geel achterlijf worden als *a. fusca* SCHRANK geduid. Het hoofdkenmerk, waardoor deze soort van *latipalpis* SCHILSKY onderscheiden is, zijn bij het ♂ de aanhangsels aan meerdere sterniten, of slechts aan één enkel sterniet; ook het minder breede kaaktasters-eindlid.

2285. *Mordellistena parvula* GYLL. De var. *inaequalis* MULS. is groter, de achterhoeken van het halsschild ternauwernood afgerond; pygidium dun, tweemaal zoo lang

als het hypopygidium (Maastricht, Juli). Bij het iets kleinere type zijn de achterhoeken van het halsschild stomp-afgerond; het pygidium kegelvormig, het hypopygidium om de halve lengte overschrijdende.

2302. *Anthicus humilis* GERM. Terwijl bij het type de tophelft der roodgele dijen donker gekleurd is, zijn bij *a. fuscicrus* REY de dijen geheel donkerbruin (hiertoe behoort het vermelde exemplaar uit Middelburg). Bij de iets meer gestrekte *a. peranxius* REY is de kop krachtig bestippeld en zijn de lichte vlekken op de dekschilden duidelijk aangeduid (Zierikzee).

2304. *Anthicus antherinus* L. Het door mij beschrevene licht gekleurde exemplaar uit Vlissingen zou *a. semitestaceus* PIC zijn; de kop is hier roodbruin, het halsschild rood; de dekschilden op roestgelen grond met twee donkere dwarsbanden, van welke de voorste in het midden gelegen en naar voren over den naad spits uitgetrokken is, terwijl de achterste als eene vlek zich nabij het uiteinde bevindt; beide banden laten den naad vrij, maar verbinden zich langs den buitenrand; sprieten en pooten geheel geel. Exemplaren bij welke de roode dwarsband achter het midden ontbreekt (door mij in „Col. Neerl. II” als *a. semitestaceus* PIC geduid) zijn mij uit Nederland niet bekend; wel bezit ik een exemplaar uit Scheveningen, bij hetwelk die roode dwarsband sterk gereduceerd is.

2398. *Phytoecia coerulescens* SCOP. Aschgrauw behaarde exemplaren, zonder eenige aanduiding van de groenachtig-grouwe tint van het type, zijn: *a. obscura* BRIS.

2514. *Phaedon cochleariae* F. Bij *a. nigroaeneus* DELAHON is de bovenzijde van het lichaam donker-bronskleurig (bij Tiel, Dec., voor eenige jaren, met mijn dank, van Mr. D. L. UYTENBOOGAART ontvangen).

2519. *Melasoma populi* L. REITTER beschrijft eene *a. Janaceki* met geheel zwarte dekschilden. Dergelijke exemplaren, bij welke op de zwartachtige dekschilden de roode kleur nog hier en daar flauw doorschemert, zijn bij Apeldoorn, Augustus, gevangen. De heer M. A. SCHEPMAN, die deze exemplaren ving, bericht mij dat de dekschilden eerst rood

waren, maar later zwart geworden zijn; ik vermoed dan ook, dat de *a. Janaceki* geen melanistische vorm is, en derhalve geen beteekenis heeft.

2697. *Attelabus nitens* SCOP. REITTER onderscheidt de kleur-aberraties aldus: veelal is het halsschild aan voor- en achterrand en de dekschilden langs de zijden zwart (*a. pulvinicollis* JEKEL, — *marginalis* PIC; deze stemt overeen met de door mij gegevene beschrijving van *a. atricornis* MULS. et GUILL. (*marginatus* WASM.); of zijn de dijen geheel of gedeeltelijk rood (*a. maculipes* RONDANI), waartoe ook gerekend kan worden het in „Col. Neerl. II. 560” vermelde exemplaar uit Apeldoorn, bij hetwelk de voordijen rood gevlekt zijn. Volgens REITTER zou de var. *atricornis* wellicht een klein ras zijn uit Zuid-Europa; de beide inlandse exemplaren (Blijenbeek in Limburg en Arnhem) zijn inderdaad ongewoon klein.

2698. *Byctiscus betuleti* F. heet ook bij REITTER: *betulae* L. (*alni* MÜLL., *betuleti* F.); hij onderscheidt de navolgende kleur-aberraties: Type groen; bij *a. violaceus* SCOP. blauw; bij *a. nitens* MRSH. het lichaam groenachtig-blauw, de dekschilden blauw (niet incl.); bij *a. viridulus* WESTH. het lichaam blauwachtig, de dekschilden groen (niet incl.). De *a. cuprinus* SCHILSKY is eenigszins goudglanzig-koperkleurig (bij St. Pieter nabij Maastricht); ik rekende deze laatste tot de *a. viridis* WASM., welke gelijk aan het type is.

2725. *Otiorrhynchus ligustici* F. Het eenkleurig grauw beschubde type is = *Brucki* BACH; vlekkelig beschubde exemplaren zijn *a. collaris* F.

2790. *Sitona humeralis* STEPH. (*discoideus* GYLL.). Bij het type (*discoideus* GYLL.) is het halsschild even lang als breed, of wel (*a. attritus* GYLL. = *promptus* GYLL.) breeder dan lang en naar voren sterker versmald, in welk geval de kleine borstelhaartjes op de dekschilden duidelijk zijn en het lichaam meer gedrongen is (den Haag en Maastricht). Bij *a. maculatus* MOTSCH. bevinden zich op het lichte gedeelte van de schijf der dekschilden bruine vlekjes (den Haag en Zierikzee).

Den Haag.

ED. EVERTS.